

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 31 Temmuz 2016
Nr. Ref.: AGJ986/16

KARAR

Başvuru No: KI18/16

Başvurucu

Bedri Salihu

Kosova Yüksek Mahkemesi'nin Rev. nr. 308/2015 sayı ve 12 Kasım 2015 tarihli kararı hakkında anayasal denetim başvurusu

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Mahkeme Heyeti:

Arta Rama-Hajrizi, Başkan
Ivan Čukalović, Başkanvekili
Robert Carolan, Üye
Altay Suroy, Üye
Almiro Rodrigues, Üye
Snezhana Botusharova, Üye
Bekim Sejdiu, Üye
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, Üye
Gresa Caka-Nimani, Üye

Başvurucu:

1. Başvurucu, Priştineli avukat Bay Selman Bogiqi'nin temsil ettiği Mitroviça mukimi Bay Bedri Salihu'dur (bundan sonra: başvuru).

İtiraz Edilen Karar

2. Başvurucu, Kosova Yüksek Mahkemesinin Rev. nr. 308/2015 sayı ve 12 Kasım 2015 tarihli kararına itiraz etmiştir.

Başvurunun Konusu

3. Başvurunun konusu, başvurunun *Kosova Cumhuriyeti Anayasasının (bundan böyle: Anayasa) 21.2 maddesine [Genel Esaslar] aykırı olan Yüksek Mahkeme kararıdır.*
4. Başvurucu ayrıca Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesinden (bundan böyle: Mahkeme) başvurunun yapıldığı tarihten itibaren esasa ilişkin nihai bir karar çıkana kadar Rev. nr. 308/2015 sayılı Yüksek Mahkeme kararının yürütülmesinin durdurulması için ihtiyati tedbir konmasını talep etmiştir.

İlgili Hukuk

5. Başvuru Anayasanın 113.7 fıkrası, 03/L-121 sayılı Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi Hakkında Kanun (bundan sonra: Kanun) 47. maddesine dayandırılmıştır.

Başvuru Süreci

6. Başvurucu 27 Ocak 2016 tarihinde başvurusunu Mahkemeye teslim etmiştir.
7. Mahkeme Başkanı 12 Şubat 2016 tarihinde Üye Altay Suroy'u raportör yargıç olarak görevlendirmiş, Üyeler Robert Carolan (başkan), Selvete Gërzhaliu-Krasniqi ve Gresa Caka-Nimani'den oluşan Ön İnceleme Heyeti'ni belirlemiştir.
8. Mahkeme, 1 Mart 2016 tarihinde başvurunun kaydedildiğini başvurucuya bildirmiş ve başvurunun bir nüshasını Yüksek Mahkeme'ye göndermiştir.
9. Ön İnceleme Heyeti 20 Mayıs 2016 tarihinde Raportör Yargıç'ın raporunu inceledikten sonra başvurunun kabul edilir olduğu yönünde teklif sunmuştur.

Olguların Özeti

10. Başvurucu, Priştine merkezli SİGMA Sigorta Şirketi poliçesine sahip birinin kusurlu olduğu ve 9 Nisan 2010 tarihinde geçirdiği ağır bir trafik kazasında yaralanmıştır.
11. Skenderay Belediye Mahkemesi 11 Temmuz 2012 tarihinde çıkardığı P.nr. 41/2011 sayılı kararla başvurunun yararlandığı trafik kazasında tek kusurlu taraf olarak SİGMA Sigorta Şirketi poliçe sahibini ilan etmiştir.
12. Başvurucu, belirtilmemiş bir tarihte Priştine Temel Mahkemesinde SİGMA Sigorta Şirketi aleyhinde dava açarak SİGMA Sigorta Şirketi poliçesine sahip aracın sebebiyet verdiği zararlar için maddi ve manevi tazminat talep etmiştir.

13. Priştine Temel Mahkemesi 30 Temmuz 2014 tarihinde çıkardığı C. Nr. 1234/10 sayılı kararlar davacının dava dilekçesini kısmen onayıp, SİGMA Sigorta Şirketine bu şirket poliçesine sahip olan kişi tarafından başvurucuya verilen zararın tazminini emretmiştir.
14. Priştine Temel Mahkemesi maddi ve manevi tazminat tutarına ilişkin takdirini tıbbi ekspertiz ve süper ekspertiz ile maddi ve manevi tazminat belirlemeye ilişkin oturmuş içtihadı dayandırmıştır.
15. SİGMA, belirtilmemiş bir tarihte İstinaf Mahkemesi nezdinde Priştine Temel Mahkemesinin kararına itiraz dilekçesi sunarak asli usul ihlali, olgusal durumun yanlış ve eksik tespiti ile maddi hukukun yanlış uygulanması olduğunu ileri sürmüştür.
16. İstinaf Mahkemesi 29 Haziran 2015 tarihinde çıkardığı Ac. nr. 4842/2014 sayılı kararlar SİGMA'nın itirazını kısmen kabul edip Priştine Temel Mahkemesi kararının maddi tazminat kısmını bozarak yeniden görüşülmesi için kararı Temel Mahkemeye iade etmiştir. İstinaf Mahkemesi, Temel Mahkemenin kararının manevi tazminat kısmını onamıştır.
17. İstinaf Mahkemesi ilk derece mahkemesinin manevi tazminat değerlendirmesini meşru ve adil bularak ilk derece mahkemesi kararının çekişmeli usul kanunu ihlali içermediğini ve vaziyetin doğru ve eksiksiz belirlendiğini tespit etmiştir.
18. Davalı SİGMA, İstinaf Mahkemesi kararına karşı, belirtilmemiş bir tarihte Yüksek Mahkemeye revizyon başvurusunda bulunarak çekişmeli yargılama usulünün ihlal edildiğini ve maddi hukukun yanlış uygulandığını iddia etmiş ve Kosova Yüksek Mahkemesinin revizyonu kabul etmesini teklif ederek maddi ve manevi tazminat tutarlarının azaltılmasını veya her iki karar bozularak davanın yeniden görüşülmesi için ilk derece mahkemesine iadesini talep etmiştir.
19. Kosova Yüksek Mahkemesi 12 Kasım 2015 tarihinde çıkardığı Rev. nr. 308/2015 sayılı kararlar SİGMA tarafından yapılan revizyon başvurusunu kısmen mesnetli bulup İstinaf Mahkemesi ile Priştine Temel Mahkemesi kararlarını değiştirmek suretiyle başvurucuya verilen zararın tazminine ilişkin tutarı önemli ölçüde azaltmıştır.
20. Yüksek Mahkeme, alt derece mahkemelerince hükmedilmiş olan manevi tazminat tutarlarının "*Borçlar Kanununun 200. madde 1 ve 2. fıkralarının belirlediği şekilde, sunduğu fayda ve amacı göz önünde bulundurulduğunda manevi tazminatın amacı ve yapısıyla örtüşmediğini*" tespit etmiştir.
21. Yüksek Mahkeme "*davacının kaza anındaki yaşı, geçirdiği hasarın şekli ve manevi tazminatın amacı dikkate alındığında, verilecek meblağlarla davacının bedensel acı ve yaşadığı korku karşılanacağından önemli ölçüde memnun olacağını*" tespit etmiştir.

Başvurucunun İddiaları

22. Başvurucu, Anayasanın 21. maddesinde [Genel Esaslar] belirlenmiş haklarının Yüksek Mahkeme Kararıyla ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Başvurucu Anayasanın başka hiçbir maddesine atıfta bulunmamıştır. Ancak başvurucunun Yüksek Mahkeme kararının gerekçelendirilmediğine ilişkin iddiasına dayanarak Mahkeme, başvurucunun Anayasanın 31. maddesi [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin (bundan böyle: A 6. maddesi [Adil Yargılanma Hakkı] ihlali konusunda şikâyetçi olduğunu değerlendirmiştir.
23. Başvurucu “Yüksek Mahkeme sadece 12,000 avroluk tutarı onamak suretiyle, kesinleşmiş olan kararda belirtilen meblağı herhangi bir gerekçe bildirmeksizin 20,000 avro oranında küçülterek (kendisini) 20,000 avro zarara uğratmıştır” iddiasıyla haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.
24. Başvurucu ayrıca Mahkemeden “nihai bir mahkeme kararı çıkartılana kadar Kosova Yüksek Mahkemesinin Rev. Nr. 308/2015 sayılı kararının askıya alınması için ihtiyari tedbir konmasını” talep etmiştir.

Başvurunun Kabul Edilirliği

25. Mahkeme öncelikle Anayasada belirtilmiş ve Kanun ile İçtüzükte ayrıntıları verilmiş olan kabul edilirlilik koşullarının yerine getirilip getirilmediğini değerlendirmek durumundadır.
26. Mahkeme bu anlamda Anayasa'nın 113.7 fıkrasına atıfta bulunur. Fıkra şöyledir:
- Yasalarla belirlenen tüm yasal yollar tükendikten sonra bireyler, kamu otoriteleri tarafından kendi bireysel hak ve özgürlükler ihlal edildiğinde dava açma haklarına sahiptirler.*
27. Mahkeme ayrıca Kanunu 48. maddesine [İstemin doğruluğu] de atıfta bulunur. Madde şöyledir:
- İstem müracaatında bulunan kişi, isteminde hangi hak ve özgürlüğünün ihlal edildiğini tahmin ettiğini ve müracaatta bulunan kişinin itirazda bulunmak istediği kamu otoritenin somut işleminin hangisi olduğu konusunda doğru bir açıklama yapmakla görevlidir.*
28. Mahkeme devamında içtüzüğün 36 (1) kuralına atıfta bulunur. Kural şöyledir:

(1) Mahkeme başvuruları yalnız şu hallerde görüşebilir:

a) Başvuru yetkili bir tarafça yapıldığı zaman;

b) İtiraz edilen hüküm veya kararlar ilgili olarak kanunlarla belirlenmiş tüm kanun yolları tüketildiği zaman;

c) Başvurucuya nihai etkin hukuki çözüm teslim edildikten sonra başvurunun dört ay içerisinde teslim edilmesi durumunda;

d) Başvuru prima facie olarak açıkça temellendirildiği veya temelden yoksun olmadığı zaman.

29. Mahkeme ayrıca kanununun 49. maddesine [Süreler] de atıfta bulunur. Madde şöyledir:

İstem dört (4) ay bir süre içerisinde sunulur. Süre, müracaatta bulunan kişiye mahkeme kararının teslim edilmesi gününden itibaren başlar. (...)

30. Mahkeme bu doğrultuda Rev. Nr. 308/2015 sayılı Kosova Yüksek Mahkemesi kararının 12 Kasım 2015 tarihli olduğunu, başvurunun ise 27 Ocak 2016 tarihinde Mahkeme'ye teslim edildiğini tespit etmiştir.

31. Bundan mütevellit Mahkeme başvurunun yetkili taraf olduğunu, başvurunun yasal süre içerisinde teslim edildiğini ve tüm kanun yollarının tüketildiğini tespit etmiştir. Bunun yanı sıra başvuru özde itiraz edilen kararlar ihlal edildiği iddia edilen haklarını zikretmiştir.

32. Bu nedenle başvuru kabul edilirdir ve Mahkeme başvurunun esas incelemesini yapacaktır.

Esas İncelemesi

33. Mahkeme, Yüksek Mahkemenin davacıya ödenmesi için belirlenmiş olan manevi tazminat tutarının azaltılmasına ilişkin kararında gerekçe bildirmediği ve alt derece mahkemelerinin nakdi tazminata ilişkin kararlarını değiştirme nedenleriyle ilgili açık bir cevap vermediği yönünde başvurunun iddiasını yeniden hatırlar.

34. Bunun sonucu olarak başvuru Anayasa'nın 21. maddesi [Genel Esaslar] ve 31. maddesi [Adil ve tarafsız Yargılanma Hakkı] ile AİHS'nin 6. maddesiyle [Adil Yargılanma Hakkı] güvence altına alınmış haklarının ihlal edildiğini iddia etmiştir.

35. Anayasa'nın 31. maddesi [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] şöyledir:

Herkesin mahkeme, diğer devlet organları ve kamusal yetkiye sahip kurumların nezdinde eşit muamele haklarının korunması güvenceye bağlıdır.

Herkes, yasalara göre kurulmuş bağımsız ve tarafsız mahkemenin makul bir süre içerisinde kendisi hakkında kararlaştırıldığı hak ve sorumlulukları veya işlediği herhangi bir suç duyurusu duruşmasının kamuya açık yapılması hakkına sahiptir.

[...]

36. AİHS'nin 6. maddesi [Adil Yargılanma Hakkı] şöyledir:

Herkes davasının, (...) yasayla kurulmuş, bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından, kamuya açık olarak ve makul bir süre içinde görülmesini isteme hakkına sahiptir.

37. Dahası Mahkeme, Anayasa'nın 53. maddesi [İnsan Hakları Hükümlerinin Yorumlanması] uyarınca "Bu Anayasa ile güvenceye bağlanan insan hak ve temel özgürlüklerinin yorumlanması, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarıyla uyumlu şekilde yapılır" hükmünü yeniden vurgular.

38. Mahkeme, başvuruçunun temel şikayetinin Yüksek Mahkemenin kararını yeterince gerekçelendirmediği olgusuna; dolayısıyla kendisine yönelik hasarın manevi tazminat tutarını belirlemiş olan alt derece mahkemelerinin kararlarını hangi nedenlerden dolayı değiştirdiğinin gerekçesini bildirmediği, diğer yandan Temel Mahkeme ile İstinaf Mahkemesinin ekspertiz ile süper ekspertiz raporlarını ayrı ayrı dikkatlice incelemek suretiyle tespit ettikleri bulgulara dayandırdıkları olgusuna dayandığını hatırlatır.

39. Mahkeme, Priştine Temel Mahkemesinin tıbbi ekspertiz raporu ile bazı tıbbi uzmanlarca yapılmış olan süper ekspertiz raporunu tamamen kabul ederek başvuruçuya ödenmesi gereken manevi tazminat tutarını belirlediğini tespit etmiştir. Temel Mahkeme tazminat tutarının belirlenmesinde benzer davalarda alınmış olan kararlarla oluşan içtihadı atıfta bulunmuştur.

40. Mahkeme, Temel Mahkeme kararının manevi tazminat tutarına ilişkin kısmının tamamının İstinaf Mahkemesi tarafından onandığını, oysa ilk derece kararının maddi tazminat kısmının İstinaf Mahkemesince bozulup ilk dereceye tekrar görüşülmesi için iade edildiğini tespit etmiştir.

41. İstinaf Mahkemesi kararın manevi tazminat kısmının onanmasını aşağıda alıntılanan şekilde gerekçelendirmiştir.

Olağan ve meşru olarak ilk derece mahkemesinin bedensel acı, korku, çirkinleşme ve genel yaşamsal etkinliğinin azalmasına yönelik tazminata ilişkin hukuki değerlendirmesi ve tamamen hasarlı hale gelmiş olan araca yönelik maddi tazminata ilişkin değerlendirmesini, ikinci derece mahkemesi de itiraz edilen karar metninin bu bölümünün açık, anlaşılır ve bu haliyle yürütülebilir olduğu nedeniyle, bütünüyle onamıştır. Karar metninin bu kısmı kendi içinde ve gerekçesiyle çelişkili değildir ve bu hukuk davası için yeterli ölçüde ikna edici olgusal ve karar belirleyici olgusal ve hukuki gerekçeler içermektedir. Çekişmeli Usul Kanunu 194. maddesi gereğince ikinci derece mahkemesinin resen incelediği itiraz konusu kararın bu kısmında Çekişmeli Usul Kanununun 182.2 madde fıkrası hükümlerine ilişkin köklü bir ihlal bulunmamaktadır. İtiraz iddialarıyla sorgulanmayan olgusal durumun olağan ve eksiksiz incelenmesinden dolayı ilk derece mahkemesince bu tür zararlarla ilgili olarak maddi hukuk da doğru uygulanmıştır. İstinaf Mahkemesi manevi tazminat olarak belirlenen tutarın manevi acıdan kaynaklı manevi zararın karşılanması açısından bir denge sağlayacağından, davacıyı

memnun edeceğini ve itirazın bu kısımdaki iddiaların temelden yoksun olduğunu değerlendirmiştir.

42. Mahkeme diğer yandan alt derece mahkemelerince gerekçelendirilen manevi tazminat tutarının Yüksek Mahkeme tarafından oldukça azaltıldığını hatırlatır. Yüksek Mahkeme, kararını *“tazminat tutarlarının uygun ve manevi tazminatın doğasıyla uyumlu olmadığını değerlendirerek”* gerekçelendirmiştir. Yüksek Mahkeme ayrıca *“davacının yaşını (...), yaralanmanın şeklini ve manevi tazminatın amacını”* dikkate almıştır. Yüksek Mahkeme *“hükmedilen tutarların reel ve davacıyı memnun edecek türde”* olduklarını değerlendirmiştir.
43. Ancak Yüksek Mahkeme kararında, ne incelenmiş olguların herhangi biri ne de alt derece mahkemelerinin onayladığı tutarları önemli ölçüde azaltılırken hangi özel gerekçelerin dikkate alındığı açıklanmamıştır.
44. Mahkeme bu doğrultuda Yüksek Mahkemenin mevcut kanunları doğru yorumlayıp yorumlamadığını (meşruiyet) belirlemek görevi olmadığını, ama Yüksek Mahkeme kararıyla başvuru Anayasa ile güvence altına alınmış haklarının ihlal edilip edilmediğini incelemek (anayasal denetim) olduğunu belirtir (bkz. örneğin, KI72/14 numaralı başvuru hakkındaki 4 Şubat 2015 tarihli kararın 65. paragrafı).
45. Bunun dışında genel olarak dava olgularının doğrulanması ve kanunların yorumlanması kuralı, bulgu ve tespitlerinin Mahkeme için bağlayıcı olan hukuk mahkemelerinin özel yetkisidir. Ancak hukuk mahkemesinin kararı keyfi olduğu durumlarda, Mahkeme onu inceleyebilir ve incelemesi gerekir (bkz. *Sisojeva ve diğerleri v. Letonya* [DHM], başvuru no: 60657/00, 15 Ocak 2007 tarihli kararın 89. paragrafı).
46. Mahkeme aslında itiraz edilen kararın manevi tazminat tutarı bakımından alt derece mahkemelerinin kararlarından bu ölçüde farklı olması nedenine ilişkin herhangi bir olgusal ve hukuki gerekçeye atıfta bulunmadığını tekraren belirtmek ister.
47. Yüksek Mahkeme manevi tazminatın tutarının belirlenmesiyle ilgili olarak alt derece mahkemelerinin kararlarını hangi esasa göre değiştirdiği ve ilk derece mahkemelerinin manevi tazminat tutarının belirlenmesi hususunda hangi nedenle uygun olmadıkları değerlendirmesini gerekçelendirmemiştir.
48. Mahkeme, itiraz edilen kararı gerekçelendiren değerlendirmelerin *“tazminat tutarlarının uygun ve manevi tazminatın doğasıyla uyumlu olmadığı”, “davacının yaşının (...), yaralanmanın şeklini ve manevi tazminatın amacı”, “hükmedilen tutarların reel ve davacıyı memnun edecek türde”* ifadelerine dayandığını tespit etmiştir.
49. Ancak Mahkeme, olgusal ve hukuki nedenlerden dolayı bu değerlendirmeler ikna edici olup gerekçelendirilmiş bir karar için istenen standartları yerine getiremez ve başvuru Anayasa ve AİHS ile güvence altına alınmış haklarına riayet edemez olduklarını değerlendirmektedir.

50. Mahkeme, Yüksek Mahkemenin itiraz edilen kararıyla uğradığı manevi zararın karşılanması için başvurucuya aynı dava için alt derece mahkemelerince belirlenmiş olan tazminat tutarının değiştirilip azaltılmasının hangi nedenle yapıldığı özel olarak gerekçelendirilmediğini değerlendirmiştir.
51. Mahkeme, kanuna uygun bir mahkeme kararı alma hakkının, mahkemelerin alacakları kararlarda hem usul hem de esasa ilişkin yeterli gerekçeleri bildirme yükümlülüğünü de kapsadığını yineler.
52. Yukarıda mezkur tespit, her bireysel dava için çıkarılan kararı destekleyen hem olgusal hem de hukuki kriterleri kapsayarak hukuken doğru yapılandırılmış ve ikna edici gerekçeler sunmanın gerekli olduğunu belirlemiş olan AİHM içtihatlarıyla doğrulanmıştır (bkz. Anayasa Mahkemesi KI72/12 sayılı başvuru, Başvurucu: *Veton Berisha ve Ilfete Haziri*, 7 Aralık 2012 tarihli karar ve KI13/14, başvuru: *IKK Classic*, 8 Şubat 2016).
53. Buna benzer şekilde AİHM Sözleşme'nin 6.(1) madde ihlali (bkz. *Hiro Balani v. İspanya*, No: 46/1993/441/520, 9 Aralık 1994 tarihli AİHM Kararı) tespitinde bulunduğu zaman olağan yargılama sürecinde mahkemelerin kendi kararlarını yeterince gerekçelendirmediklerini ve başvurucunun esas meselesine ilişkin sorusuna cevap vermediklerini değerlendirerek, hukuk mahkemelerinin bu meseleyi basitçe ihmal ettikleri veya reddetmeye (bu davada *mutatis mutandis*, değiştirmeye) niyetlerinin olup olmadığını ve eğer niyetleri reddetmek (bu davada *mutatis mutandis*, değiştirmek) idiyse gerekçelerinin ne olduğunu belirlemeyi imkansız kıldığını tespit etmiştir.
54. Sonuç itibarıyla gerekçe, kararın hitap ettiği kişi ve genel anlamda kamuoyuna kararın alınmasına Mahkemeyi sevk eden nedeni anlamalarına imkan vermemelidir.
55. Bu nedenle Mahkeme, alt derece mahkemelerince başvurucunun uğradığı manevi zararın SIGMA tarafından karşılanması için belirlenmiş olan manevi tazminat tutarının hangi nedenle değiştirildiği sorusunda Yüksek Mahkemenin açık ve eksiksiz cevap vermedeki başarısızlığı adil ve tarafsız yargılanma hakkının tamamlayıcı unsuru olarak başvurucunun gerekçeli bir karar alma hakkı ihlali oluşturduğunu değerlendirmiştir.
56. Mahkeme bu nedenle AİHS'nin 6. madde 1. fıkrasıyla [Adil Yargılanma Hakkı] bağlantılı Anayasa'nın 31. maddesinin [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] ihlal edildiğini tespit etmiştir.
57. Mahkeme bunun dışında başvurucunun Anayasa'nın 21. madde [Genel Esaslar] ihlali iddiasını hatırlatır. Mahkeme bu doğrultuda sadece başvurucunun iddiasını temellendirmiş olmasından değil, Anayasa'nın 31. maddesi ve AİHS'nin 6. maddesi ihlali tespit edilmiş olduğundan, Anayasa'nın 21. madde ihlali iddiaları üzerinde bundan sonra durmanın gerekli olmadığını görüşmektedir.

İhtiyati Tedbir Talebinin Değerlendirilmesi

58. Mahkeme başvuruçunun ihtiyati tedbir konmasını ve bu başvuruçunun esasına ilişkin bir karar çıkarılana kadar Rev. nr. 308/2015 sayılı kararın askıya alınmasını talep ettiğini tespit etmiştir.

59. İçtüzüğüün 55. kuralı (4)(b) ve (c) bentleri uyarınca Mahkeme'nin ihtiyati tedbir koyabilmesi için şunların tespit edilmesi gerekmektedir:

[...]

(b) Talepte bulunan tarafın ihtiyati tedbir konmaması durumunda tamir edilemez zarara uğrayacağını göstermiş olması;

(c) İhtiyati tedbirin kamu yararına olması.

İhtiyati tedbirin konmasını talep eden taraf gerekli kanıtları sunmaması durumunda Ön İnceleme Heyeti başvuruçunun reddini önerecektir.

60. Mahkeme, nakdi tazminatın tamir edilemez zarar kategorisine girmediğinden, başvuruçunun tamir edilemez zarar göreceği yönünde bir dayanağın olmadığını tespit etmiştir.

61. Bu nedenle başvuruçunun ihtiyati tedbir talebiyle ilgili olarak Mahkeme, İçtüzüğüün 55. kural (4) (b) ve (c) bentlerinde belirtilen kıstasların yerine getirilmediğini dikkate alarak ihtiyati tedbir talebinin reddinin gereğini tespit etmiştir.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

Anayasa'nın 113.7 fıkrası, Kanun'un 20. maddesi ve İÇTÜZÜĞÜN 56(1) İLE 74(1) KURALLARI UYARINCA ANAYASA MAHKEMESİ'NİN 20 MAYIS 2016 TARİHİNDE YAPILAN DURUŞMASINDA OYBİRLİĞİYLE:

- I. Başvurunun kabul edilir olduğunun İLANINA,
- II. İhtiyati tedbir talebinin REDDİNE,
- III. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 6. madde [Adil Yargılanma Hakkı] 1. fıkrasıyla bağlantılı Anayasa'nın 31. maddesi [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] ihlalinin TESPİTİNE,
- IV. Kosova Yüksek Mahkemesinin Rev. nr. 308/2015 sayı ve 12 Kasım 2015 tarihli kararının hükümsüz İLANINA
- V. Mahkeme'nin bu kararı uyarınca Yüksek mahkeme kararının yeniden görüşülmesi için İADESİNE,
- VI. Bu davaya ilişkin emrin uygulanması yönündeki gayretlerin BEKLENMESİNE
- VII. Kanun'un 20.4 fıkrası uyarınca kararın taraflara bildirilip Resmi Gazetede yayımlanmasını EMREDİLMESİNE
- VIII. İşbu kararın derhal yürürlüğe gireceği İLANINA

karar verilmiştir.

Raportör Yargıç

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Altay Suroy

Arta Rama-Hajrizi